

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

27. An habens infantem baptizandum morti vicinum, & Sacerdos recuset eum baptizare, nisi detur quantitas pecuniae, nec alia via possit conferri Baptismus, licitum sit ei praebere pecuniam? Et an hoc ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

sequenter in confessione sacramentali erunt explicanda.

3. Secunda sententia est Soti in 4. dist. 6. q. 1. art. ult. afferentis, quod per Baptismum remittuntur recedente fictione, omnia peccata antecedentia ipsum Baptismum, cum tamen illa, quae sunt simul cum ipso Baptismo, vel perpetrata post illum, quae omnia necessarii in confessione sunt aperienda.

4. Sed ego per conclusiones veram sententiam explicabo. Prima conclusio. Fictio non remittitur per Baptismum, sed per poenitentiam in ordine ad claves, atque adeo necessarii est explicanda in confessione sacramentali. Secunda conclusio. Omnia peccata ante Baptismum commissa, & omnia etiam quae in ipsa Baptismi susceptione perpetrantur, siue sint sacrilegia contra Baptismum, siue non, delentur recedente fictione per Baptismum, etiam si ficti baptizatus nullam profus attritionem habuisset in ipso Baptismo, & ideo omnia supradicta peccata, non sunt recedente fictione in confessione explicanda. Tertia conclusio; peccata post susceptionem Baptismi commissa, recedente fictione, remittuntur per poenitentiam in ordine ad claves Ecclesiae, atque adeo quandiu in confessione non aperiuntur, ut per sacramentum Poenitentiae ipsa applicata deleantur, requiritur contritio ad tollendam fictionem, & consequendum effectum Baptismi. Et haec omnia mutuatus sum à Cabrera de Sacram., q. 99. art. 10. dist. 2. §. 2. 3. 4. & 5. Sylvio in 3. part. quest. 69. art. 10. Joan. de la Cruz in direct. conscient. part. 2. de Baptismo, q. 4. dub. 4. conclus. 2. Villalobos in summa, tom. 1. tractat. 5. difficult. 20. per totam, & Nugno etiam in 3. part. tom. 1. quest. 69. art. 10. dub. 2. qui etiam pro praxi quaerunt.

5. An sola attritio sine sacramento Poenitentiae sit sufficiens ad removendam fictionem? Affirmative respondent Paludanus in 4. dist. 4. q. 5. & Sylvester verb. Baptismus 4. circa finem, quia fictio est obex Baptismi, sed obex Baptismi tollitur per attritionem, ut omnes concedunt; ergo illa sufficit. Si enim attritio est sufficiens dispositio, ut Baptismus in actuali susceptione habeat suum effectum, cur non erit sufficiens ad removendam fictionem, ut postea Baptismus suum effectum consequatur?

6. Respondeo; duobus modis quis cum fictione ad Baptismum potest accedere. Primò, quia videns, & sciens se accedere in peccato mortali, vel cum ignorantia crassa vincibili suscipit Baptismum & iste dicitur fictus proprie loquendo, & novum sacrilegij peccatum committit. Secundò potest accedere cum peccati mortalis complacentia, sed excusatur à novo peccato sacrilegij, ratione ignorantiae invincibilis; vel quia putat non esse necessariam aliam dispositionem praeter fidem, & voluntatem Baptismi; vel quia putat se esse attritum, cum re vera non sit. Hoc supposito, dico quod fictio primi generis tolli non potest per solam attritionem sine Sacramento; secus verò si fictio sit secundi generis, nam ista tollitur per attritionem sine sacramento Poenitentiae, quia in homine sic accedente ad Baptismum non est necessarium sacramentum Poenitentiae, nam suppono omnia illius peccata antecessisse Baptismum. Ergo omnia tollenda sunt virtute solius baptismi, atque adeo tollentur cum dispositione sufficienti per se cum solo Baptismo. Ita Cabrera ubi supra, dist. 3. §. 1. 2. & 3.

RESOL. XXVII.

An habens infantem baptizandum morti vicinum, & Sacerdos recusat eum baptizare, nisi detur quantitas pecuniae, nec alia via possit conferri baptismus, licitum sit ei prebere pecuniam? Et an hoc non solum pro infante, sed etiam pro adulto licitum sit?

Idem dicendum est, quando agitur de absolutione in extrema necessitate. Ex p. 5. tr. 3. Ref. 29.

§. 1. **N**egativam sententiam docet D. Thom. in 4. dist. 6. q. 2. art. 2. & dist. 25. quest. 3. art. 3. & infinat in 2. 2. qu. 110. art. 2. ad 1. Idem docet Alexander de Alex. part. 2. q. 187. memb. 3. art. 1. §. 1. Richardus in 4. dist. 25. art. 2. q. 1. Paludanus eadem dist. quest. 8. & alij. Et ratio est, quia emere Sacramentum est intrinsece malum, sicut & vendere. Ergo nullo casu licitum.

2. Verum his non obstantibus affirmativam sententiam tenendam esse puto, quia si in ista pecuniae enumeratione aliqua esset inordinatio, in hoc esset, quod numerando pecuniam videtur quis consentire venditioni rei spiritualis, & pretium temporale exaequare rei spirituali; sed neutrum est in hoc casu, non enim numerans consentit magis venditioni, quam petens mutuum, consentit iniquae voluntati usurarij, & si consentiret, tantum consentiret tanquam in minus malum, minus enim malum est, ut Sacerdos vendat Baptismum, quam ut infantem in aeternum perire sinat. Neque etiam censetur aequare pecuniae summam, quamvis notabilem Baptismo, quia non dat illam ut pretium Sacramenti, sed ut medium necessarium ad alliciendum Sacerdotis illius animum, & Sacramentum obtinendum. Et confirmatur, quia si alius Sacerdotem impediret, ne Baptismum conferret, posset ei dari pecunia, ut cesset impedire, cur non etiam posset dari ipsi Sacerdoti, ut tollat impedimentum, quod ipse sibi per malitiam, & avaritiam suam posuit. Confirmatur secundò, licet Sacerdotem illum secundum Adrianum inducere minis, precibusque, cur non & pecunia? Confirmatur tandem, quia omnia bona temporalia concessa sunt homini ut juvent eum ad salutem consequendam; ergo sit Sacramentum ad salutem mihi necessarium, non possim propter malitiam Ministri aliter obtinere, quam dando mea temporalia, nihil inordinatum committam. Et ita hanc sententiam docet Lessius lib. 2. cap. 33. dub. 7. num. 13. Igitur in tali casu licitum est offerre pecuniam, non quidem tanquam pretium Sacramenti proprie, sed tanquam medium alliciendi animum alterius ad dandum Sacramentum. Unde ex dictis sequitur non solum pro infante, sed etiam pro adulto posse dari pecuniam ad alliciendum animum Sacerdotis, si alioquin absque Baptismo moriturus esset, quia illa necessitas sufficiens est ad tollendam irrevocantiam, & non minus censetur dari ad redimendam vexationem, quam in casu infantis, quia est justus metus damnationis. * Idem dicere quando agitur de absolutione in extrema necessitate.

Sup. hoc in tom. 7. tr. 5. Ref. 4. & signanter §. Verum.

Sup. hoc in tom. 5. tr. 7. Ref. 14. §. ult. & in Ref. annot. praeterita §. penult.

* Sup. hoc in Ref. not. prime hujus Ref. signanter in c. 5. Vnde, & seqq.